

FINANSTILSYNET

THE FINANCIAL SUPERVISORY
AUTHORITY OF NORWAY

Høringsnotat om gjennomføring av EU-regelverk om bærekraftig finans

Forslag til ny lov om opplysninger om
bærekraft

DATO:
27. oktober 2020

Innhold

1	Innledning	3
2	Forordning om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren	3
2.1	Innledning	3
2.2	Anvendelsesområde	4
2.3	Definisjoner	4
2.4	Opplysningskravene i forordningen	6
2.4.1	Opplysninger på foretakenes nettsider	6
2.4.2	Opplysninger som skal gis før avtaleinngåelse	6
2.4.3	Opplysninger i periodiske rapporter	8
2.4.4	Øvrige artikler	8
3	Finanstilsynets vurdering av offentliggjøringsforordningen	9
3.1	Forslag til egen lov om opplysninger om bærekraft	9
3.2	Om enkelte definisjoner	9
3.3	Nasjonale valg	9
4	Forordning om klassifiseringssystem for ulike bærekraftige aktiviteter	10
4.1	Innledning	10
4.2	Anvendelsesområde	11
4.3	Definisjoner	11
4.4	Kriteriene etter forordningen	12
4.5	Øvrige bestemmelser	13
5	Finanstilsynets vurdering av klassifiseringsforordningen	14
6	Lov om opplysninger om bærekraft	14
7	Tilsynsmyndighet	15
8	Økonomiske og administrative konsekvenser	16

1 Innledning

Finansdepartementet har i brev 24. april 2020 bedt Finanstilsynet utrede behovet for endringer i norsk rett for å gjennomføre EØS-forpliktelse som svarer til [forordning 2019/2088](#) om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren (heretter kalt offentliggjøringsforordningen) og [forordning 2020/852](#) som etablerer rammeverket for et klassifiseringssystem for ulike bærekraftige aktiviteter (heretter kalt klassifiseringsforordningen).

Offentliggjøringsforordningen omfatter krav til offentliggjøring av informasjon om hvordan foretakenes investeringer og virksomhet bidrar til bærekraftig utvikling, og krav til informasjon som skal gis ved salg av finansielle produkter. Klassifiseringsforordningen fastsetter kriterier for å avgjøre i hvilken grad en økonomisk aktivitet kan anses bærekraftig. Klassifiseringsforordningen omfatter også endringer i offentliggjøringsforordningen.

EU-kommisjonen la i mars 2018 fram en omfattende handlingsplan med tiltak som skal underbygge et finansielt system som støtter bærekraftig vekst. Handlingsplanen skal blant annet bidra til innfrielse av forpliktelsene i Parisavtalen om reduserte klimautslipp. Offentliggjøringsforordningen og klassifiseringsforordningen er ledd i gjennomføringen av EU's handlingsplan for bærekraftig finans.

Offentliggjøringsforordningen er omtalt i punkt 2 og 3, og klassifiseringsforordningen er omtalt i punkt 4 og 5. Der hvor klassifiseringsforordningen endrer eller tillegger krav til offentliggjøringsforordningen, er dette tatt inn i omtalen i punkt 2. I punkt 6 redegjøres det for forslag til lov om opplysninger om bærekraftig finans. Punkt 7 redegjør for Finanstilsynets tilsynsmyndighet ved kontroll av etterlevelse av forordningene. I punkt 8 redegjøres det for økonomiske og administrative konsekvenser ved gjennomføringen.

Finanstilsynet tar forbehold for at de norske betegnelsene som benyttes i høringsnotatet kan være andre enn de som vil benyttes i den offisielle norske versjonen som tas inn i EØS-avtalen.

2 Forordning om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren

2.1 Innledning

I november 2019 ble forordningen vedtatt i EU, og de fleste av kravene i forordningen vil gjelde i EU fra 10. mars 2021.

Hovedformålet er å styrke beskyttelsen av sluttinvestorer og å forbedre informasjonen som formidles til dem. Forordningen skal redusere informasjonsasymmetrien blant de ulike

aktørene. Forordningen pålegger finansmarkedsdeltagere og finansrådgivere¹ en rekke opplysningskrav om hvordan hensynet til bærekraftsrisiko er integrert i risikovurderinger og investeringsrådgivning, og om eventuelle negative virkninger av investeringsbeslutningene på bærekraft. Det skal gis opplysninger både på foretaksnivå og produktnivå. Det skal informeres om miljøforhold, sosiale forhold og selskapsstyring².

Foretakene skal offentliggjøre informasjonen:

- på sine nettsider, se punkt 2.4.1
- før avtaleinngåelse med kunder, se punkt 2.4.2
- og i periodiske rapporter, se punkt 2.4.3.

2.2 Anvendelsesområde

Det fremgår av artikkel 1 at reglene gjelder for finansmarkedsdeltakere og finansrådgivere, se nærmere omtale i punkt 2.3.

Etter artikkel 16 kan medlemsstatene beslutte at forordningen også skal gjelde for produsenter av pensjonsprodukter som forvalter offentlige trygdeordninger³.

Det følger av artikkel 17 at reglene i forordningen ikke gjelder for forsikringsformidlere som yter råd om forsikringsbaserte investeringsprodukter, og verdipapirforetak som yter investeringsrådgivning, dersom disse har færre enn tre ansatte. Det er et nasjonalt valg å gjøre forordningen gjeldende også for slike foretak.

2.3 Definisjoner

Artikkel 2 punkt 1 definerer finansmarkedsdeltakere som:

- Forsikringsforetak som tilbyr forsikringsbaserte investeringsprodukter
- Verdipapirforetak som driver porteføljeforvaltning
- Pensjonsforetak
- Produsenter av pensjonsprodukter
- Forvaltere av alternative investeringsfond (AIF-forvalter)
- Tilbydere av felleseuropeiske individuelle pensjonsprodukter
- Forvaltere av EuVECA-fond og EuSEF-fond⁴
- Forvaltningsselskaper for verdipapirfond (UCITS-fond)
- Kredittinstitusjoner som yter porteføljeforvaltning

I Artikkel 2 punkt 11 defineres finansrådgiver som:

---

¹ I forordningen benevnt som "financial market participants" og "financial advisers".

² Omtales som ESG-rapportering. ESG står for Environmental (miljø), Social (samfunn) og Governance (eierstyring).

³ Dette gjelder produsenter av pensjonsprodukter som forvalter offentlige trygdeordninger som er omfattet av trygdeforordningen (EF) nr. 883/2004 og gjennomføringsforordning til trygdeforordningen (EF) nr. 987/2009.

⁴ Forordningene (EU) nr. 345/2013 og nr. 346/2013 ble tatt inn i EØS-avtalen 23. mars 2018, men er foreløpig ikke gjennomført i norsk rett.

- En forsikringsformidler som yter rådgivning om forsikringsbaserte investeringsprodukter
- Et forsikringsforetak som yter forsikringsrådgivning om forsikringsbaserte investeringsprodukter
- En kredittinstitusjon som yter investeringsrådgivning
- Et verdipapirforetak som yter investeringsrådgivning
- Forvalter av alternative investeringsfond som yter investeringsrådgivning
- Forvaltningsselskap for verdipapirfond (UCITS) som yter investeringsrådgivning

Forordningen omfatter en rekke finansielle produkter som tilbys av de nevnte aktørene. Artikkel 2 viser til øvrig EU-regelverk med definisjoner av aktørene og de finansielle produktene. Forordningen viser til forsikringsbaserte investeringsprodukter og pensjonsprodukter som er omtalt i PRIIPs-forordningen. Finanstilsynets høringsnotat med forslag til gjennomføring av PRIIPs-forordningen ble sendt på høring 18. mai 2017 og er til behandling i Finansdepartementet.

Med investeringsrådgivning og forsikringsrådgivning menes investeringsrådgivning som definert i MiFID II og forsikringsrådgivning som definert i forsikringsdistribusjonsdirektivet (IDD). Finanstilsynets høringsnotat med forslag til norske regler som gjennomfører IDD, ble sendt på høring 6. mars 2018 og er til behandling i Finansdepartementet.

Det følger av forordningen art. 2 punkt 17 at det med bærekraftig investering menes en investering i en økonomisk aktivitet som bidrar til å nå et miljømål eller et sosialt mål, og som ikke er til vesentlig skade for noen av disse målene. I tillegg kreves at de virksomheter det investeres i, følger god styringspraksis.

Klassifiseringsforordningen art. 25 fastsetter en endring til offentliggjøringsforordningen ved at det skal legges til en artikkel 2 a om prinsippet om å ikke gjøre vesentlig skade. Artikkel 2 a angir at EUs finanstilsynsmyndigheter⁵ skal utarbeide utkast til utfyllende regler om innhold og presentasjon av opplysninger i henhold til prinsippet. Det er etablert en Joint Sub Committee med ESMA, EBA og EIOPA som har utarbeidet et felles forslag for utfyllende regler⁶.

Det fremgår av forordningen art. 2 punkt 22 at det med begrepet bærekraftsrisiko menes miljømessige, sosiale eller styringsrelaterte hendelser eller omstendigheter som kan ha en faktisk eller mulig vesentlig negativ innvirkning på investeringens verdi dersom de skulle inntreffe.

Begrepet bærekraftsfaktorer er i forordningen art. 2 punkt 24 definert som miljømessige, sosiale og arbeidstakerrelaterte forhold, samt forhold som angår menneskerettigheter og bekjempelse av korrupsjon og bestikkelser.

---

⁵ EBA, EIOPA og ESMA.

⁶ https://www.esma.europa.eu/sites/default/files/jc_2020_16_-_joint_consultation_paper_on_esg_disclosures.pdf

2.4 Opplysningskravene i forordningen

2.4.1 Opplysninger på foretakenes nettsider

Artikkel 3, 4, 5, 10, 12 og 15 stiller krav til publisering av informasjon på foretakets nettsted.

Etter artikkel 3 skal finansmarkedsdeltakere og finansrådgivere publisere opplysninger om foretakets retningslinjer for integrering av bærekraftsrisiko i investeringsbeslutninger og i utøvelsen av investerings- og forsikringsrådgivning.

Det er i forordningen lagt til grunn et "følg eller forklar"-prinsipp med hensyn til offentliggjøring av informasjon om negative effekter av foretakets investeringsbeslutninger og rådgivningsvirksomhet. Foretak som gir informasjon om negative effekter av foretakets virksomhet på bærekraftsfaktorer, skal opplyse om hvilke retningslinjer og prosesser som foretaket har anvendt i disse vurderingene (jf. artikkel 4 nr. 1 bokstav a). Hvis foretakene ikke tar hensyn til slike negative effekter, skal dette begrunnes. Finansmarkedsdeltakere som defineres som store foretak eller morforetak i stort konsern etter regnskapsdirektivet (direktiv 2013/34/EU), skal alltid offentliggjøre informasjon om de viktigste negative effekter.

Etter artikkel 10 skal finansmarkedsdeltakere som markedsfører finansielle produkter som skal fremme bærekraft eller har bærekraftige investeringer som formål⁷, offentliggjøre beskrivelser av de miljømessige eller sosiale egenskapene eller det bærekraftige investeringformålet for hvert enkelt produkt og informere om metoder som er brukt for å måle hvordan produktet er bærekraftig.

I artikkel 5 stilles det krav til at finansmarkedsdeltakere og finansrådgivere i sine retningslinjer om godtgjørelser skal inkludere informasjon om hvordan retningslinjene er i samsvar med integreringen av bærekraftsrisiko.

Artikkel 15 gir særskilte regler for hvordan pensjonsforetak og forsikringsformidlere skal fremlegge informasjonen på sine nettsider.

Artikkel 12 presiserer at informasjon som publiseres på aktørenes nettsider, skal holdes oppdatert. Dersom det gjøres endringer i informasjonen, skal det publiseres en redegjørelse for endringen på samme nettsted.

2.4.2 Opplysninger som skal gis før avtaleinngåelse

Etter artikkel 6 skal finansmarkedsdeltakere og finansrådgivere, før det inngås avtale med kundene, informere om hvordan bærekraft er integrert i investeringsbeslutninger og rådgivningsvirksomheten, og hvorvidt risikoer knyttet til bærekraft forventes å ha konsekvenser for avkastning. Hvis bærekraftsrisiko vurderes å ikke være relevant, skal dette begrunnes. Artikkelen viser til eksisterende regler innenfor sektorregelverket for hvordan informasjonen skal formidles kundene (krav til markedsføringsdokumentasjon, prospekt, nøkkelinformasjon mv.).

---

⁷ Artikkel 10 viser til de finansielle produktene i art. 8 og 9. Artikkel 8 gjelder finansielle produkter som "*promotes, among other characteristics, environmental or social characteristics, or a combination of those characteristics, provided that the companies in which the investments are made follow good governance practices*". Artikkel 9 gjelder finansielle produkter som har bærekraftige investeringer som formål.

Artikkel 7 gir regler på produktnivå. Innen 30. desember 2022 skal finansmarkedsdeltakere som følger opplysningskravet i art. 4 om negative effekter for bærekraftsfaktorer, før avtaleinngåelse gi opplysninger om hvordan et finansielt produkt tar hensyn til disse effektene sammen med informasjonen etter art. 6.

Artikkel 8 og 9 gir regler om informasjon som skal gis til investorer og kunder før avtaleinngåelse i tilfeller hvor finansielle produkter markedsføres for å fremme bærekraft eller har bærekraftige investeringer som formål. Opplysningene skal legges til informasjonen etter artikkel 6. Det skal blant annet opplyses om på hvilken måte produktet lever opp til en slik karakteristik⁸, eventuell bruk av relevante indekser, og investeringsprosessen for å nå investeringsformålet. Hvis det anvendes referanseindekser, skal det opplyses om hvorvidt og hvordan indeksene tilfredsstiller de samme kravene.

Artikkel 5 og 6 i klassifiseringsforordningen gir tilleggskrav om hvilke opplysninger som skal gis om de finansielle produktene nevnt i offentliggjøringsforordningen art. 8 og 9 før inngåelse av avtale og i periodiske rapporter.

Tilleggskravene i artikkel 5 i klassifiseringsforordningen fastsetter opplysningskrav for finansielle produkter som markedsføres med bærekraftige investeringer som formål etter offentliggjøringsforordningen art 9. Opplysninger om aktuelle miljømål knyttet til underliggende investering skal gis i avtaledokumenter og i periodiske rapporter. Opplysningene skal omfatte en beskrivelse av hvilken økonomisk aktivitet som kvalifiserer som bærekraftig etter klassifiseringssystemet, og hvilken prosentandel dette utgjør av de totale investeringer knyttet til det finansielle produktet.

Artikkel 6 i klassifiseringsforordningen utvider de ovennevnte opplysningskravene etter art. 5 til også å gjelde for finansielle produkter som fremmer bærekraft etter offentliggjøringsforordningen art. 8. For disse produktene skal opplysningene inkludere følgende erklæring:

"The "do no significant harm" principle applies only to those investments underlying the financial product that take into account the EU criteria for environmentally sustainable economic activities.

The investments underlying the remaining portion of this financial product do not take into account the EU criteria for environmentally sustainable economic activities."

I tilfeller hvor finansielle produkter *ikke* omfattes av artikkel 8 eller 9 i offentliggjøringsforordningen, skal følgende erklæring vedlegges informasjonen før inngåelse av avtale og i periodiske rapporter (jf. klassifiseringsforordningen artikkel 7):

"The investments underlying this financial product do not take into account the EU criteria for environmentally sustainable economic activities."

---

⁸ Artikkel 8 gjelder finansielle produkter som "*promotes, among other characteristics, environmental or social characteristics, or a combination of those characteristics, provided that the companies in which the investments are made follow good governance practices*".

Artikkel 15 regulerer hvordan pensjonsforetak og forsikringsformidlere skal gi informasjon til sine kunder.

Uten at det berører strengere sektorregelverk⁹, skal aktørene etter artikkel 13 sørge for at deres markedsføring ikke er i strid med opplysninger fremlagt i henhold til forordningen.

2.4.3 Opplysninger i periodiske rapporter

Artikkel 11 stiller krav om at finansmarkedsdeltakere som tilbyr finansielle produkter som skal fremme bærekraft (jf. artikkel 8) eller har bærekraftige investeringer som formål (jf. artikkel 9), skal beskrive hvordan produktet bidrar til bærekraft i sine periodiske rapporter. Dette skal gjøres med bruk av og henvisning til relevante bærekraftsindikatorer, eller ved sammenligning med en relevant indeks, som foretaket har valgt. Artikkel 11 viser til eksisterende sektorregelverk for hvordan informasjonen skal formidles i periodiske rapporter (krav til årsrapporter mv.)

Klassifiseringsforordningen artikkel 25 omfatter en endring av artikkel 11 og stiller ytterligere krav til informasjon i periodiske rapporter. Det vises til omtale om klassifiseringsforordningen art. 5, 6 og 7 i punkt 2.4.2 over.

2.4.4 Øvrige artikler

Det fremgår av artikkel 4, 8, 9, 10 og 11 at EUs finanstilsynsmyndigheter skal foreslå utfyllende regler om informasjonskravene, som EU-kommisjonen skal fastsette. Klassifiseringsforordningen angir hvilke vurderingskriterier de utfyllende reglene skal bygge på. Forslag til slike regler er sendt på høring med frist 1. september 2020. Etter art. 13 kan EUs finanstilsynsmyndigheter foreslå utfyllende regler også om markedsføring.

Etter artikkel 18 skal EUs finanstilsynsmyndigheter vurdere i hvilken grad aktørene fremlegger opplysninger i samsvar med art. 4 nr. 1 bokstav a eller art. 7 nr. 1 bokstav a. Se omtale av art. 4 over i punkt 2.4.1 og art. 7 i punkt 2.4.2. Innen 10. september 2022 (og deretter årlig) skal EUs finanstilsynsmyndigheter lage en rapport til EU-kommisjonen om beste praksis på området og utarbeide anbefalinger om standarder for frivillig rapportering.

Artikkel 14 angir at medlemsstatene skal sørge for at tilsynsmyndighetene kontrollerer aktørenes etterlevelse av kravene i forordningen. Myndighetene skal ha nødvendige tilsynsvirkemidler.

Det følger av artikkel 19 at EU-kommisjonen innen 30. desember 2022 skal evaluere anvendelsen av forordningen.

Artiklene i offentliggjøringsforordningen¹⁰ som gir EUs finanstilsynsmyndighet myndighet til å foreslå utfyllende regler, trådte i kraft 29. desember 2019. Klassifiseringsforordningen art. 25 fastsetter at artiklene¹¹ som er endringstillegg til offentliggjøringsforordningen og hvor EUs finanstilsynsmyndigheter er gitt mandat til å foreslå ytterligere utfyllende regler, skal gjelde fra 12. juli 2020. Etter offentliggjøringsforordningen artikkel 20 skal de fleste av kravene i forordningen tre i kraft 10. mars 2021 i EU.

⁹ Særlig direktiv 2009/65/EF, 2014/65/EU, (EU) 2016/97 og forordning (EU) nr. 1286/2014.

¹⁰ Artikkel 4 nr. 6 og 7, artikkel 8 nr. 3, artikkel 9 nr. 5, artikkel 10 nr. 2, artikkel 11 nr. 4 og artikkel 13 nr. 2.

¹¹ Artikkel 2 a, Artikkel 8 nr. 4, artikkel 9 nr. 6, og artikkel 11 nr. 5.

Klassifiseringsforordningen artikkel 25 fastsetter at tilleggskravene¹² i artikkel 8 og 9 som angår miljømålene i klassifiseringsforordningen artikkel 9 bokstav a og b, skal gjelde fra 1. januar 2022, og de som angår miljømålene i klassifiseringsforordningen artikkel 9 bokstav c – f, gjelder fra 1. januar 2023.

Regler om periodisk rapportering skal tre i kraft 1. januar 2022.

3 Finanstilsynets vurdering av offentliggjøringsforordningen

3.1 Forslag til egen lov om opplysninger om bærekraft

Finanstilsynet foreslår at offentliggjøringsforordningen gjennomføres ved henvisning (inkorporasjon) i en egen lov om opplysninger om bærekraft, se punkt 6 nedenfor.

3.2 Om enkelte definisjoner

Enkelte av definisjonene i forordningen er begreper som ikke har et entydig meningsinnhold i norsk rett, jf. punkt 2.3. Finanstilsynet finner det derfor naturlig å utdype noen av definisjonene i forordningen.

Finanstilsynet legger til grunn at de foretakene som faller inn under forordningens virkeområde i art. 2 pkt. 1 bokstav c som viser til "an institution for occupational retirement provision (IORP)", i norsk rett er pensjonsforetak, dvs. pensjonskasser og innskuddspensjonsforetak¹³.

Offentliggjøringsforordningen lister opp forvaltere av alternative investeringsfond (AIF-forvaltere) i tillegg til forvaltere av EuVECA-fond og EuSEF-fond. Forvaltere av EuVECA-fond og EuSEF-fond er AIF-forvaltere og kan være både registrert eller ha konsesjon. Når offentliggjøringsforordningen lister opp AIF-forvaltere, er det henvist til den generelle definisjonen av en AIF-forvalter i AIFM-direktivet (direktiv 2011/61/EU) art. 4 nr. 1 bokstav b. Finanstilsynet forstår derfor forordningen slik at den omfatter både AIF-forvaltere med konsesjon og de registrerte AIF-forvalterne, herunder også forvaltere av EuVECA-fond og EuSEF-fond. Finanstilsynet har derfor i bestemmelsen for anvendelsesområdet i lov om opplysninger om bærekraft ikke funnet grunn til å spesifisere at forvaltere av EuVECA-fond og EuSEF-fond vil omfattes av loven.

3.3 Nasjonale valg

Forordningen åpner kun for nasjonale valg i artiklene 16 og 17.

---

¹² Se om artikkel 8 og 9 i punkt 2.4.2.

¹³ Se finansforetaksloven §§ 2-16 og 2-17.

Etter artikkel 16 kan medlemsstatene beslutte at forordningen skal gjelde for produsenter av pensjonsprodukter som forvalter offentlige trygdeordninger.

Pensjonsordningene i folketrygden, samt statlig tjenestepensjon i Statens pensjonskasse, er i hovedsak såkalte "pay-as-you-go"-ordninger som finansieres løpende over statsbudsjettet. Offentliggjøringsforordningen er ikke relevant for disse ordningene. Statens pensjonskasse administrerer imidlertid også Pensjonsordningen for apotekvirksomhet, som er en fondert ordning med tilhørende kapitalforvaltning. Forordningen kan dermed være relevant for denne delen av SPKs virksomhet. Dette er et spørsmål som eventuelt bør vurderes av norske myndigheter på et bredere grunnlag.

Staten har betydelige investeringer gjennom Statens pensjonsfond Norge og Statens pensjonsfond utland. Disse midlene forvaltes med egne forvaltningsmandater. Finansdepartementet legger årlig frem en egen stortingsmelding om resultater og vurderinger av forvaltningen av Statens pensjonsfond. Offentliggjøringsforordningen, som er begrunnet i hensynet til investorbekyttelse, vil ikke være relevant for Statens pensjonsfond.

Finanstilsynet legger for øvrig til grunn at kommunale pensjonskasser omfattes av forordningen (dvs. ikke anses som offentlig forvaltet).

Det følger av artikkel 17 at reglene i forordningen ikke gjelder for forsikringsformidlere som yter råd om forsikringsbaserte investeringsprodukter og verdipapirforetak som yter investeringsrådgivning, dersom disse har færre enn tre ansatte. Det er et nasjonalt valg å gjøre forordningen gjeldende også for slike foretak.

Finanstilsynet mener at kravene i offentliggjøringsforordningen også bør gjelde for verdipapirforetak og forsikringsformidlere med færre enn tre ansatte. Reglene i forordningen har som formål å beskytte sluttinvestorer, herunder forbrukere, og forbedre informasjon som formidles kunder. Særlig forbrukerhensyn taler for at forordningens krav til opplysninger i avtaledokumentasjon også omfatter små foretak. Finanstilsynet legger til grunn at den informasjonen som skal publiseres på foretakenes nettsider og i periodiske rapporter, i stor grad vil være informasjon som allerede er utarbeidet av tilbyder av produktet. Etter Finanstilsynets oppfatning vil kravene i forordningen derfor ikke være særlig byrdefulle for små foretak.

4 Forordning om klassifiseringssystem for ulike bærekraftige aktiviteter

4.1 Innledning

EUs forordning 2020/852 om kriterier for å avgjøre i hvilken grad en økonomisk aktivitet kan anses bærekraftig ble vedtatt 18. juni 2020.

Formålet med forordningen er å etablere en felles forståelse av hvilke aktiviteter og investeringer som kan regnes som bærekraftige. Forordningen skal gjøre det lettere for

investorer å sammenligne bærekraftige investeringer. Klassifiseringssystemet skal blant annet danne grunnlag for en europeisk standard for grønne obligasjoner og en felles europeisk merkeordning for grønne finansielle produkter rettet mot forbrukere. På denne måten kan bærekraftige investeringer synliggjøres, i tillegg til at muligheten for "grønnvasking", hvor finansielle produkter markedsføres som grønne uten å ha beviselige klima- eller miljøeffekter, kan reduseres.

For å avgjøre hvorvidt en investering kan defineres som bærekraftig, stiller forordningen krav til at den økonomiske aktiviteten må bidra vesentlig til minst ett av seks definerte miljømål, aktiviteten må ikke være til vesentlig skade for noen av de andre miljømålene, den må oppfylle visse tekniske screening-kriterier, og aktiviteten må overholde minimumsvilkår til sosiale rettigheter.

Forordningen innebærer også endringer i forordning 2019/2088 om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren. Disse endringene er omtalt i punkt 2.

4.2 Anvendelsesområde

Forordningen omfatter de samme finansmarkedsdeltakerne og finansielle produkter som offentliggjøringsforordningen. Forordningen omfatter ikke finansrådgivere. Det vises til omtale i punkt 2.3.

I tillegg omfatter forordningen foretak som etter regnskapsdirektivet (direktiv 2013/34/EU) artikkel 19a og 29a har plikt til å offentliggjøre ikke-finansiell informasjon om virksomheten. I denne forbindelse nevnes at endringsdirektivet (direktiv 2014/95/EU) til regnskapsdirektivet fastsetter at reglene gjelder for store foretak av allmenn interesse, forutsatt at foretaket har mer enn 500 ansatte.

Forordningen omfatter også tiltak¹⁴ vedtatt av nasjonale myndigheter eller EU som stiller krav til finansmarkedsdeltakere eller utstedere i forbindelse med at finansielle produkter eller obligasjoner markedsføres som bærekraftige investeringer.

4.3 Definisjoner

Forordningens artikkel 2 definerer de ulike begrepene i forordningen. Artikkelen inneholder en rekke detaljerte definisjoner, hvor flere er av mer teknisk art. Ettersom forordningen er en del av høringsnotatet, vil kun de mest sentrale begrepene gjennomgå.

Miljømessig bærekraftig investering defineres som en investering som finansierer en eller flere økonomiske aktiviteter som kvalifiserer som miljømessig bærekraftige etter forordningen.

---

¹⁴ Tiltak som omfattes kan for eksempel være merkeordninger som EU Green Bond Standard og EU Ecolabel. Viser til klassifiseringsforordningens fortale (11) og (14).

Tiltak for å begrense klimaendringer omfatter alle tiltak som bidrar til å nå målene i Paris-avtalen. Begrepet klimatilpasning brukes om prosessen med tilpasningen til faktiske og forventede klimaendringer.

4.4 Kriteriene etter forordningen

Utgangspunktet i forordningen er artikkel 3, som stiller krav til hvilke kriterier som skal ligge til grunn for at en økonomisk aktivitet kan defineres som en bærekraftig investering. Artikkel 3 lyder:

"For the purposes of establishing the degree to which an investment is environmentally sustainable, an economic activity shall qualify as environmentally sustainable where that economic activity:

- (a) contributes substantially to one or more of the environmental objectives set out in Article 9 in accordance with Articles 10 to 16;
- (b) does not significantly harm any of the environmental objectives set out in Article 9 in accordance with Article 17;
- (c) is carried out in compliance with the minimum safeguards laid down in Article 18; and
- (d) complies with technical screening criteria that have been established by the Commission in accordance with Article 10 (3), 11(3), 12(2), 13(2), 14(2) or 15(2)."

Nasjonale myndigheter skal, etter artikkel 4, bruke disse kriteriene i forbindelse med ethvert offentlig tiltak, standarder og merkeordninger som setter krav til aktørene.

Artiklene 5 til 7 fastsetter tilleggskrav til offentliggjøringsforordningen. Det vises til omtale i punkt 2.4.2 for en gjennomgang av art. 5, 6 og 7.

Artikkel 8 stiller nye krav til opplysninger som skal fremgå av foretakenes ikke-finansielle informasjon om virksomheten. Artikkelen gjelder foretak omfattet av regnskapsdirektivet artikkel 19a og 29a. Det skal opplyses om hvordan og i hvilket omfang virksomheten kvalifiserer som bærekraftig etter kriteriene i klassifiseringssystemet (jf. art. 3 og 9). Kommisjonen skal innen 1. juni 2021 fastsette utfyllende regler for å presisere innholdet og fremleggelsen av opplysningene, herunder metodikken som skal anvendes for å overholde opplysningskravene med hensyn til særlige forhold som gjør seg gjeldende, og de tekniske screeningkriterier fastsatt i forordningen.

De definerte miljømålene (jf. artikkel 9, jf. artikkel 3 bokstav a og b) det skal legges vekt på er følgende:

- a) Begrensning av klimaendringer
- b) Klimatilpasning
- c) Bærekraftig bruk og beskyttelse av vann- og havressurser
- d) Omstilling til en sirkulærøkonomi¹⁵
- e) Forebygging og bekjempelse av forurensning
- f) Beskyttelse og gjenopprettelse av biologisk mangfold og økosystemer.

---

¹⁵ Med sirkulærøkonomi menes økonomisk virksomhet som har som mål at ressurser forblir i økonomien lengst mulig.

I artikkel 10 til 16 (jf. artikkel 3 bokstav a) stilles det nærmere krav til hvilke økonomiske aktiviteter som skal kunne anses å bidra vesentlig til en bærekraftig utvikling, dvs. oppnå de miljømål som er angitt i artikkel 9. Kravene er knyttet til hvert enkelt miljømål og er på et overordnet nivå. EU-kommisjonen er gitt myndighet til å fastsette utfyllende regler med tekniske screeningkriterier for klassifisering av økonomiske aktiviteter¹⁶. Artikkel 19 inneholder kriterier som skal ligge til grunn for kommisjonens vurderinger av slike utfyllende regler.

Artikkel 17 (jf. artikkel 3 bokstav b) angir hvilke økonomiske aktiviteter som skal anses å være til vesentlig skade for miljømålene som angitt i artikkel 9.

Artikkel 18 (jf. artikkel 3 bokstav c) stiller nærmere krav til minimumsvilkår for sosiale rettigheter som foretakene må overholde for å bidra til bærekraft. Foretakene må blant annet forholde seg til "OECD Guidelines for Multinational Enterprises" og FNs veiledende prinsipper for næringsliv og menneskerettigheter. I tillegg må prinsippet om å ikke gjøre vesentlig skade etter offentliggjøringsforordningen artikkel 2 punkt 17, overholdes.

4.5 Øvrige bestemmelser

Etter artikkel 20 skal kommisjonen etablere et forum¹⁷ ("Platform") for bærekraftig finans, bestående av Det europeiske miljøbyrået, EUs finanstilsynsmyndigheter, Den europeiske investeringsbanken, Det europeiske investeringsfondet og Den europeiske unions byrå for grunnleggende rettigheter og en rekke ekspertgrupper. Forumet skal blant annet gi råd til kommisjonen om tekniske screening-kriterier på bakgrunn av analyser av miljøeffekter i samsvar med nærmere krav i artikkel 19.

Etter artikkel 21 skal nasjonale myndigheter sikre at tilsynsmyndighetene utpekt i samsvar med offentliggjøringsforordningen artikkel 14 påser at finansielle markedsdeltakere etterlever kravene etter artiklene 5, 6 og 7 i klassifiseringsforordningen. Se omtale i punkt 2.4.2. Medlemstatene skal sørge for at myndighetene har nødvendige tilsynsvirkemidler for å føre tilsyn med overholdelse av forordningens krav.

Etter artikkel 22 skal medlemstatene fastsette tiltak og sanksjoner som skal anvendes ved overtredelser av kravene i artiklene 5, 6 og 7. Tiltakene og sanksjonene skal være effektive, stå i et rimelig forhold til overtredelsen og ha en preventiv virkning.

Etter artikkel 23 kan kommisjonen gi utfyllende regler til nærmere angitte artikler i forordningen.

Etter artikkel 24 skal en medlemsstatsekspertgruppe vurdere hensiktsmessigheten av rådene fra forumet, og den tilnærmingen som er benyttet i analysen av miljøeffekter etter artikkel 19. Ekspertgruppen skal gi kommisjonen råd om videre oppfølging av analysene og rådene.

---

¹⁶ Forslag for tekniske screening-kriterier knyttet til de to første miljømålene i artikkel 9 fremgår av [TEG final report on the EU Taxonomy](#).

¹⁷ International Platform on Sustainable Finance (IPSF).

Artikkel 25 fastsetter ytterligere endringer i offentliggjøringsforordningen i finanssektoren. Endringene gjelder tilleggskrav til prinsippet om å ikke gjøre vesentlig skade i tillegg til koblinger mellom offentliggjøringsforordningen og klassifiseringsforordningen. Artikkel 25 gir videre myndighet til EUs finanstilsynsmyndigheter til å foreslå utfyllende regler, blant annet om de miljømål som følger av artikkel 9 i klassifiseringsforordningen.

Artikkel 26 fastsetter at kommisjonen innen 13. juli 2022 og hvert tredje år etter det skal publisere en evaluering av effekten av forordningen. Kommisjonen skal innen 31. desember 2021 vurdere behovet for å utvide forordningens anvendelsesområde.

Etter artikkel 27 skal forordningen gjelde fra den 20. dagen fra den publiseres i Den europeiske unions tidende. Det vil si at forordningen trådte i kraft i EU 12. juli 2020. For artiklene 4, 5, 6, 7 og 8 som angår miljømålene i artikkel 9 bokstav a og b, skal reglene gjelde fra 1. januar 2022, og de som angår miljømålene i artikkel 9 bokstav c – f, skal gjelde fra 1. januar 2023.

5 Finanstilsynets vurdering av klassifiseringsforordningen

Også denne forordningen må gjennomføres ved henvisning (inkorporasjon). Henvisningen foreslås tatt inn i en ny lov om opplysninger om bærekraft, se punkt 6.

Denne forordningen gir ingen nasjonale valg med hensyn til gjennomføringen. Forordningen gjennomføres derfor slik den er.

6 Lov om opplysninger om bærekraft

Finanstilsynet anser det som hensiktsmessig at opplysningskravene og rapporteringspliktene som fremgår av forordningene, gjennomføres i en ny lov om opplysninger om bærekraft for å skape en bedre oversikt over og harmonisering av reglene på området. En ny lov for opplysninger knyttet til bærekraft reflekterer den økte samfunnsmessige betydningen av slik informasjon, og tydeliggjør sammenhengen mellom de ulike opplysningskravene og rapporteringspliktene innenfor bærekraft.

Begge forordningene gjennomføres ved henvisning (inkorporasjon). Henvisningsbestemmelsene bør, i tråd med norsk regelverkstradisjon, tas inn på lovnivå. Fremtidig regelverk som vedtas innenfor dette området, bør gjennomføres i den nye loven med forskrifter.

Selv om forordningene gjennomføres gjennom henvisninger, er det hensiktsmessig å tydeliggjøre anvendelsesområdet slik at det er konsistent med definisjoner i øvrig norsk regelverk. Finanstilsynet mener derfor det er behov for å fastsette regler om forordningenes anvendelsesområde i tillegg til rene henvisningsbestemmelser. I den foreslåtte bestemmelsen

er forordningens begreper tilpasset begrepsbruken i norske sektorregelverk. Det fremgår av anvendelsesområdet at reglene vil gjelde uavhengig av antall ansatte, også for verdipapirforetak og forsikringsformidlere. Det foreslås at departementet kan gi utfyllende regler. Forskriftshjemmelen vil dekke de temaene der EU-kommisjonen er gitt hjemmel for å fastsette utfyllende regler.

Finanstilsynet har også vurdert å ta inn henvisningstekster i de enkelte sektorlovene. En slik gjennomføring av forordningene ville forutsatt endringer i verdipapirhandelloven, verdipapirfondloven, forsikringsvirksomhetsloven mv. Det å ta inn slike regler i en rekke sektorregelverk, fremstår som lite hensiktsmessig og kan også være krevende å vedlikeholde ved eventuelle endringer i forordningene og gjennomføring av utfyllende regler fastsatt av EU-kommisjonen. Finanstilsynet anser det derfor som mer hensiktsmessig at det fastsettes en ny lov. Finanstilsynet antar imidlertid at det kan være hensiktsmessig med henvisninger fra sektorregelverket til den nye loven, særlig når det gjelder krav til opplysninger før avtaleinngåelse og i periodiske rapporter¹⁸. Finanstilsynet foreslår ikke konkrete henvisningsbestemmelser, men ber om høringsinstansenes eventuelle synspunkter.

Klassifiseringsforordningen artikkel 8 stiller nye krav til opplysninger som skal fremgå av foretakenes ikke-finansielle informasjon om virksomheten. Artikkelen gjelder foretak omfattet av regnskapsdirektivet (direktiv 2013/34/EU) artiklene 19a og 29a. Finanstilsynet gjør oppmerksom på at endringsdirektivet (direktiv 2014/95/EU) til regnskapsdirektivet gjelder for store foretak av allmenn interesse med mer enn 500 ansatte. Definisjonen av store foretak i endringsdirektivet avviker fra definisjonen av store foretak etter regnskapsloven. Store foretak i norsk rett defineres i regnskapsloven § 1-5 og omfatter allmennaksjeselskaper, regnskapspliktige som har aksjer mv. notert på børs, autorisert markeds plass eller tilsvarende regulert marked i utlandet, og andre regnskapspliktige dersom det er fastsatt i forskrift gitt av departementet. Verken regnskapsdirektivet eller endringsdirektivet er gjennomført i norsk rett. Finanstilsynets vurdering er at en gjennomføring av direktivene ikke er til hinder for å videreføre virkeområdet, det vil si definisjonen av store foretak slik det fremgår av regnskapsloven § 1-5.

Aktørene som omfattes av forordningene, trenger opplysninger fra selskapene de har investert i for selv å etterleve opplysningskravene. Denne informasjonen må fremgå av selskapenes finansielle rapportering. Det er derfor en nær sammenheng mellom opplysningene som skal gis i forordningene, og bestemmelsen i regnskapsloven § 3-3 c om redegjørelse om samfunnsansvar. Etter Finanstilsynets vurdering er det ut fra sammenhengen mellom forordningene og bestemmelsen i regnskapsloven hensiktsmessig å vurdere om regnskapsloven § 3-3 c bør flyttes til lov om opplysninger om bærekraft, eventuelt at den tillegges en henvisning til loven.

7 Tilsynsmyndighet

Forordningene forutsetter at det føres tilsyn med overholdelsen av kravene, og har også noen generelle krav til tilsynsmessige virkemidler.

---

¹⁸ Her viser forordningene selv til eksisterende krav i sektorregelverket.

Aktørene som er omfattet av forordningene, er under tilsyn av Finanstilsynet. Etter tilsynsloven § 3 skal tilsynet bl.a. "se til at de foretak som det har tilsyn med virker på hensiktsmessig og betryggende måte i samsvar med lov og bestemmelser gitt i medhold av lov samt med den hensikt som ligger til grunn for foretakenes opprettelse, dens formål og vedtekter". Finanstilsynet legger til grunn at tilsynsmessig oppfølging av opplysningskrav og rapporteringsplikter i henhold til de nye reglene vil ligge hos tilsynet, og at det ikke er behov for en eksplisitt tilsynshjemmel i den nye loven. Tilsynet med børsnoterte foretaks regnskapsrapportering kan tilsi at det tas inn en presisering av at Finanstilsynet har tilsyn med foretakenes overholdelse av loven, samt en henvisning til finanstilsynsloven og relevante bestemmelser om regnskapskontrollen. Finanstilsynet antar at høringsinstansene kan ha synspunkter på om det vil være hensiktsmessig å fastsette en tilsynshjemmel tilsvarende den som er gitt i verdipapirhandeloven §19-1 (3) for opplysninger som skal gis i årsberetning i tråd med regnskapsloven § 3-3 c, men har ikke foreslått noen konkret lovbestemmelse.

Finanstilsynets hovedformål er å sørge for finansiell stabilitet og velfungerende markeder. Gjennom tilsyn med foretak og markedene skal Finanstilsynet også bidra til å beskytte brukerne av aktørenes tjenester. Tilsynet med foretakenes overholdelse av kravene i forordningene vil, i likhet med tilsynsvirksomheten for øvrig, være risikobasert. Etter Finanstilsynets vurdering bør tilsynet med foretakenes overholdelse av de nye kravene være begrenset til en kontroll av at det er gitt opplysninger i tråd med kravene. En kvalitativ vurdering av de opplysninger foretakene gir om bærekraftig virksomhet, forutsetter en helt annen kompetanse enn det et finanstilsyn har. En eventuell fremtidig tilsynsmessig oppfølging av for eksempel anvendelse av kriteriene knyttet til miljømål i klassifiseringsforordningen, må derfor legges til andre etater enn Finanstilsynet.

Finanstilsynet legger til grunn at tilsynet har tilstrekkelige tilsynsmessige virkemidler etter finanstilsynsloven og sanksjonsmuligheter etter de enkelte sektorregelverk. Finanstilsynsloven og sektorregelverket har som utgangspunkt at tilsynets generelle tilsynsmessige tiltak er pålegg om retting og tilbakekall av tillatelse til å drive virksomhet. Eksisterende sektorregelverk har innslag av overtredelsesgebyr, og bruk av overtredelsesgebyr er foreslått også på nye områder. Overtredelser av forordningens krav til opplysninger bør følges opp med de samme tiltak som følger av tilsvarende opplysningskrav i sektorregelverket.

8 Økonomiske og administrative konsekvenser

Forordningene inneholder svært begrensede valg. De må derfor innføres i norsk rett som de er, selv om det får administrative og økonomiske konsekvenser for norske aktører.

Forordningene innfører regler på et område som hittil ikke er regulert i stor grad i norsk rett. Foretakene underlagt forordningene pålegges nye opplysningskrav og rapporteringsplikter ved gjennomføringen. Kravene etter forordningene er omfattende og detaljerte og antas å medføre ikke ubetydelig økt ressursbruk for foretakene. Foretakene vil måtte endre sin praksis på flere områder, og det antas at særlig dokumentasjonen som gir informasjon til investorer før avtaleinngåelse, vil måtte revideres hyppigere.

Reglene i forordningene er ment å gjøre det enklere for investorer å ta velinformerte beslutninger og å sammenligne investeringsmuligheter, samt å gi selskaper incentiver til å gjøre sine forretningsmodeller mer bærekraftige. Kravene i forordningene øker åpenheten og tilgjengeligheten av informasjon rundt miljø, sosiale forhold og selskapsstyring, og reduserer asymmetrien av informasjon mellom de ulike aktørene. Økt tilgjengelig informasjon på området kan gjøre det mer kostnadseffektivt for investorer som søker informasjonen. Formålet med EU-reglene er å øke oppmerksomheten rundt behovet for å utvikle bærekraftig virksomhet, og det bør derfor forventes å gi en samfunnsmessig gevinst. Finanstilsynet har ikke grunnlag for å anslå de samfunnsøkonomiske gevinstene ved økte krav til offentliggjøring av bærekraftsinformasjon.

Finanstilsynet får noen nye oppgaver som følge av forordningen i og med at det må føres tilsyn med at aktørene rapporterer som de skal, og for øvrig overholder forordningen. Som nevnt må dette tilsynet, i likhet med annen tilsynsvirksomhet, være risikobasert.

For Finanstilsynet vil gjennomføringen medføre økt tilsynsaktivitet. Kompetansen om opplysningskravene og rapporteringspliktene må heves, og det vil kunne medføre at nye rapporteringsskjema og rutiner for tilsynsaktiviteten utformes. Det vil også kunne øke omfanget av foretakenes virksomhet som kontrolleres under både dokumentbaserte og stedlige tilsyn.

Foretak som berøres av regelverket, må til enhver tid holde seg informert om hvilke krav som gjelder. Finanstilsynet legger til grunn at det i stor grad dreier seg om profesjonelle parter som er vant til å forholde seg til nytt regelverk.

***

Forslag til lov om opplysninger om bærekraft

Kapittel 1 Innledende bestemmelser

§ 1-1 Anvendelsesområde

Loven gjelder for:

1. Finansmarkedsdeltakere og finansrådgivere.
2. Foretak som etter regnskapsdirektivet (direktiv 2013/34/EU) artiklene 19a og 29a har plikt til å offentliggjøre ikke-finansiell informasjon om virksomheten.
3. Tiltak vedtatt av nasjonale myndigheter eller EU som stiller krav til finansmarkedsdeltakere eller utstedere i forbindelse med at finansielle produkter eller obligasjoner markedsføres som bærekraftige investeringer.

§ 1-2 Definisjoner

1. Med finansmarkedsdeltaker menes:
  - a. forsikringsforetak som tilbyr forsikringsbaserte investeringsprodukter,
  - b. verdipapirforetak som driver aktiv forvaltning,
  - c. pensjonsforetak,
  - d. produsent av et pensjonsprodukt,

- e. forvalter av et alternativt investeringsfond (AIF-forvalter),
  - f. tilbyder av felleseuropeiske individuelle pensjonsprodukter,
  - g. forvaltningsselskap for verdipapirfond (UCITS-fond), eller
  - h. kredittinstitusjon som yter aktiv forvaltning.
2. Med finansrådgiver menes:
- a. forsikringsformidler som yter forsikringsrådgivning med hensyn til forsikringsbaserte investeringsprodukter,
  - b. forsikringsforetak som yter forsikringsrådgivning med hensyn til forsikringsbaserte investeringsprodukter,
  - c. kredittinstitusjon som yter investeringsrådgivning,
  - d. verdipapirforetak som yter investeringsrådgivning,
  - e. AIF-forvalter som yter investeringsrådgivning i samsvar med AIF-loven § 2-2 (4) b), eller
  - f. forvaltningsselskap for UCITS-fond som yter investeringsrådgivning i samsvar med verdipapirfondloven § 2-1 (4) nr. 1.

Kapittel 2 Offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren

§ 2 forordning om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren
EØS-avtalen vedlegg IX nr. [ ] (forordning (EU) 2019/2088) om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren gjelder som lov med de tilpasninger som følger av vedlegg IX, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

Departementet kan i forskrift gi utfyllende regler for å presisere innholdet og fremleggelsen av opplysninger om bærekraftig virksomhet.

Kapittel 3 Klassifisering av bærekraftige økonomiske aktiviteter

§ 3 forordning om bærekraftige økonomiske aktiviteter
EØS-avtalen vedlegg IX nr. [ ] (forordning (EU) 2020/852) som etablerer rammeverket for et klassifiseringssystem for ulike bærekraftige aktiviteter, gjelder som lov med de tilpasninger som følger av vedlegg IX, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

Departementet kan i forskrift gi nærmere utfyllende regler med tekniske screeningkriterier for klassifisering av økonomiske aktiviteter.

FINANSTILSYNET

Postboks 1187 Sentrum

0107 Oslo

POST@FINANSTILSYNET.NO

WWW.FINANSTILSYNET.NO